

ČAS MUDRCOV

Ako Slnko medzi planétami sa skvie michaelské obdobie staroveku (600-246 pr. Kr.) v dejinách ľudstva a prevyšuje všetky ostatné doby svojím jasom. Ako musia krúžiť všetky planéty okolo Slnka ako okolo svojho stredu, tak **najvýznamnejšie udalosti a osobnosti ľudskej duchovnej kultúry sa zokupujú ako okolo nejakej osi v michaelskom období v dejinách:** „*Nemecký filozof Karl Jaspers označil obdobie medzi rokom 600 a 300 pr. n. l. za „axiálnu dobu“, os v dejinách ľudstva, kedy ľudia na rôznych miestach sveta dospeli k mimoriadnym duchovným výkonom bez toho, že by o sebe navzájom vedeli. V tej dobe žil v Číne Konfucius a Lao-c’ , v Indii Buddha, v Iráne učil Zarathuštra a jeho nasledovníci, v Izraeli pôsobili proroci a Grécko malo svojich filozofov*“.¹²

„Čas mudrcov - 550-490 pr. n.l.“ - začína nadpis kapitoly svetových dejín Larousse: „Okolo roku 560 pred našim letopočtom sa na severe Indie... narodil Siddhárta Gautama Buddha... rozhodol sa zrieknuť sveta, aby sa vydal hľadať pravdu... dostalo sa mu prebudenia (bódhi). Pochopil teda tajomstvo utrpenia sveta a povedal svojim žiakom o »ceste vyslobodenia«...“

V roku 551 pred našim letopočtom sa v krajine Lu na severovýchode Číny narodil Kchung-Čchiou... Konfucius... presadzoval »správne konanie«, ktoré umožňuje smerovať k dobru...

Stále v rovnakom období, v perzskej ríši... sa rozširuje doktrína proroka Zarathuštra, ktorý otvára človeku brány k večnému životu. Môžeme pripisovať čírej náhode skutočnosť, že v rovnakom okamihu, vo vzdialenosti tisícov kilometrov, vyvstáva rovnaký pocit potreby múdrosti a pravdy?¹⁶⁶

Nikdy predtým nedostalo ľudstvo taký mohutný impulz k duchovnému vzostupu ako vtedy. Zakladatelia veľkých svetových nábožensko-filozofických systémov - buddhizmu, džinizmu, konfucianizmu, taoizmu, zoroastriizmu - aj zakladatelia antickej filozofie boli súčasníci a jahvizmus prešiel rozhodujúcim formátnym obdobím pod vedením svojich štyroch najväčších prorokov: Izaiáša, Jeremiáša, Ezechiela a Daniela. Zarathuštra, Buddha, Džina, Lao-c’, Čuang-c’, Khung fu-c’, Meng-c’, Pytagoras, Herakleitos, Parmenides, Sokrates, Platón, Aristoteles... Akoby hviezdy spadli na zem! Akoby z nejakého nebeského žezla naraz sršali iskry ducha, ponorili sa do atmosféry zeme na rôznych miestach a zapálili ohníky túžby po Duchu, po poznání a vyslobodení. Ide o náhodu? Alebo malo toto nezvyčajné paralelné dianie nejaký hlbší zmysel?

Buddha (558-478 pr. Kr.).

Laodc na bykovi. Akvarel z 18. stor.

Zarathuštra.